

До като Владимиръ разказвалъ, Лиза свършила вече портрета на брата си и казала:

„Видишъ ли, малката сестра на твоя прочутъ живописецъ е спѣла въ люлката, значи не

е мърдала. Затова нейниятъ портретъ билъ добръ нарисуванъ. А пъкъ нашъ Коста прѣзъ всичкото врѣме се въртѣше на стола, затова ето на какъвъ излѣзе портрета му: вижъ го!

